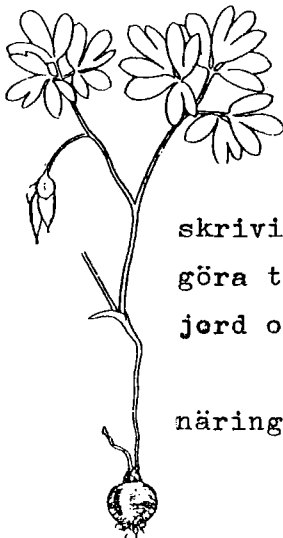

Vårväxter och snabbt försvinnande växter

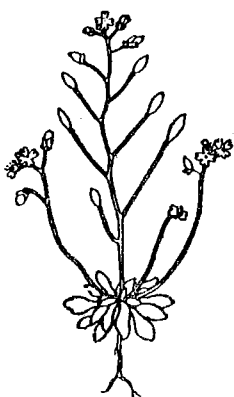
Ingvar Christoffersson

De mest iögonfallande vårväxterna, sippor och hästhov, väntar vi på otåligt varje vår. I sitt följande har de emellertid mer blygsamma arter, vilka ofta blir försummade under växtinventeringar. Jag har här försökt samla dem i fyra grupper och hoppas Du läser igenom sammanställningen. Börja inventeringsarbetet så snart det blir möjligt så att också vårväxterna kommer med

1. Växter, som vissnar ner fullständigt efter blomningenSläktet *Gagea*, vårlökar" *Corydalis*, nunneörter*Ranunculus ficaria*, svalört

Om vårlökar och nunneörter har Bengt Lundgren skrivit i meddelande 5 och 6. Bortse inte från möjligheten att göra trevliga fynd bland dem. De följer ofta med transporter av jord och trivs utmärkt i trädgårdar, parker och på kyrkogårdar.

Svalörten kan påträffas på liknande lokaler. I näringsfattiga områden är den annars inte vanlig.

2. Växter, som torkar eller dör efter blomningen.*Aira praecox*, vårtåtel*Spergula morisonii*, vårspergel*Stellaria pallida*, blekarv*Cerastium semidicandrum*, vårarv*Thlapsi alpestre*, backskärvfrö*Draba muralis*, lunddraba*Draba verna*, nagelört*Arabidopsis thaliana*, backtrav*Vicia lathyroides*, vårvicker*Saxifraga granulata*, knölbräcka*Saxifraga tridactylites*, grusbräcka*Myosotis ramosissima*, backförgätmigej

gätmigej

Myosotis stricta, vårförgätmigej*Myosotis discolor*, brokförgätmigej*Veronica verna*, vårveronika*Androsace septentrionalis*, grusviva

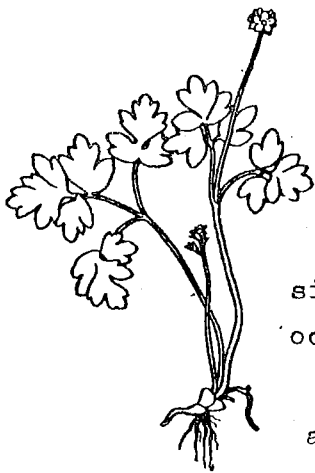
viva

Blekarv är en sällsynt havsstrandväxt, som endast är känd från kusten söder om Kalmar. Den är svår att känna igen och måste insamlas för kontroll. Vårtåtel, lunddraba och vårvicker har en östlig utbredning men vårvickern är funnen i gränstrakterna till Kronobergs län och alla tre arterna kan ge överraskningar. Grusbräckan och grusvivan är sällsynta.

Alla ovanstående arter växer i torra backar och sluttningar, på tunn jord i hällmarker och på sliten jord. Miljöer, där det kan vara lönsamt att botanisera under våren!

3. Växter, som vissnar ner delvis och döljs av senare vegetation

Carex caryophyllea, vårstarr	Anemone ranunculoides, gulsippa
Carex ericetorum, backstarr	Chrysosplenium alternifolium, gullpudra
Ranunculus auricomus, majsmörblomma	Lathraea squamaria, vätteros
Ranunculus cassubicus, majsmörblomma	Adoxa moschatellina, desmeknopp
Ranunculus bulbosus, knölsmörblomma	Valerianella locusta, vårklynne

Vårstarr och backstarr växer i torra backar och grusåsar. De brukar blomma vackert samtidigt med backsippa och mosippa. Även knölsmörblomma vill ha torr mark.

Majsmörblommorna, gulsippa, desmeknopp och vätteros trivs på mullrika jordar. Vätterosen är parasit på lövträd, främst hassel. Gullpudran växer i kärr och i fuktiga lövskogar.

Av majsmörblommorna är endast Ranunculus auricomus allmän. Ta alltså beläggsexemplar och pressa, om Du tror Du funnit R. cassubicus!

Vårklynne anträffas möjligen i kusttrakterna, där den i så fall växer på torra och sandiga ställen.

4. Några andra växter, som blir svårare att se efter blomningen

Släktet Botrychium, låsbräken	Potentilla crantzii, vårfingerört
Carex montana, lundstarr	Potentilla tabernaemontani, småfingerört
Cardamine pratensis, ängsbräsma	Viola reichenbachiana, lundviol
Cardamine amara, bäckbräsma	Valeriana dioica, småvänderot
Potentilla cinerea, gråfingerört	Släktet Taraxacum, maskrosor

Låsbräkenarterna kommer senare än de i grupp 1 - 3 nämnda växterna. Efter det att sporerne mognat, vissnar emellertid låsbräkenen, varför inventeringstiden är starkt begränsad.

Lundstarr är liksom vårstarr och backstarr lätt att se under blomningen. Den är emellertid mer tuvad och utbildar rikligt med blad, som syns väl även under sommaren.

Bräsmorna växer mest i kärr och fuktiga lövskogar. De syns bäst med blommor och blir svårare att skilja utan.

Fingerörtarterna (i norra och östra Småland) tillhör de torra och sandiga markerna. Blomningen är riklig och gör dem ofta mycket iögonfallande.

De olika maskrosgrupperna blommar inte samtidigt. Sandmaskrosorna och de sällsynta dvärgmaskrosorna är tidigast och blomningen är över före utgången av juni.

Lundviolen måste man leta efter under blomningen eftersom den senare blir mycket svår att skilja från närstående arter.

